

РЕШЕНИЕ

№ 8369

гр. София, 11.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 21.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Лилия Йорданова

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10837** по описа за **2024** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „Алтернатива Сървисис България“ ЕООД - [населено място], представлявано от управителя К. К. П. чрез адвокат К. Г. срещу Решение №4018/ 04.09.2024г. по НАХД № 17781/2023г. на СРС, 134 състав, с което е изменено наказателно постановление /НП/ № 22-2300471/22.11.23г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ С., като е намален размера на имуществената санкция от 3000 лв. на 2000 лв., наложена на „Алтернатива Сървисис България“ ЕООД за нарушение на чл. 75а, ал. 2 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност /ЗТМТМ/. Навеждат се доводи за незаконосъобразност на решението, като постановено при нарушение на материалния закон. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение и вместо него да постанови друго, с което да отмени изцяло наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът чрез процесуален представител поддържа жалбата. Претендира присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение.

Ответникът – Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ С., чрез процесуален представител оспорва жалбата. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение, че жалбата е неоснователна, а решението на СРС като правилно следва да бъде оставено в сила.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, приложим по препращане от чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства, при което е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 18.08.2023г. на място в обект на контрол „Б1 хотел“, намиращ се в [населено място], [улица], е извършена проверка по спазване на трудовото законодателство от „Алтернатива Сървисис България“ ЕООД - [населено място]. В хода на същата е установено, че дружеството в качеството на работодател е приело на работа като хигиенист лицето М. И., гражданин на М. без разрешение за работа или регистрация в Агенцията по заетостта, в нарушение на 75а, ал. 2 от ЗТМТМ.

За така констатираното нарушение е съставен акт за установяване на административно нарушение № 22-2300471 от 25.10.2023г. от С. Й. - инспектор при Дирекция „Инспекция по труда“ С., връчен надлежно на управителя. В законоустановения срок по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН срещу така съставения АУАН са постъпили възражения. На база на съставения АУАН е издадено процесното наказателно постановление № 22-2300471/22.11.23г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ С., с което на основание на основание чл. 79, ал. 4 вр. с 75а, ал. 2 от ЗТМТМ на „Алтернатива Сървисис България“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева за извършено нарушение на 75а, ал. 2 от ЗТМТМ.

За да постанови оспореното решение районният съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на производствените правила – съответно на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, НП е издадено от компетентен административен орган, спазена е формата за съставяне на АУАН и НП, които съдържат всички необходими реквизити. Прието е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираното административно нарушение, същото не съставлява маловажно нарушение по смисъла на чл.28 от ЗАНН, а наложеното наказание е намалено до предвидения в закона минимален размер на 2000лева.

Решението е постановено при спазване на материалния закон.

Фактите по случая са правилно установени от първоинстанционния съд, с оглед събраните по делото доказателства, районният съд е събрал необходимите гласни и писмени доказателства и въз основа на тях е приел, че процесното нарушение е безспорно доказано от обективна страна. Изводите на първоинстанционния съд кореспондират на установената правилно фактическа обстановка и се споделят изцяло от настоящия състав на касационната инстанция. Районният съд е провел съдебното дирене, въз основа на което е достигнал до правилен и несъмнен извод, че касационният жалбоподател е осъществил състава на вмененото му административно нарушение. Съдът е изложил подробни мотиви за безспорната доказаност и правилна квалификация на нарушението, както и за липсата на допуснати в хода на

административнонаказателното производство съществени процесуални нарушения. Отговорността на касационния жалбоподател съгласно издаденото НП е ангажирана за това, че в качеството му на "местен работодател" по смисъла на [§ 1, т. 11 от ДР на ЗТМТМ](#) към 18.08.2023г. е приело предоставена работна сила от лицето М. И., чужденец – гражданин на трета държава (М.), без за същия да е издадено разрешение за работа или разрешен достъп до пазара на труда от Агенцията по заетостта. Това нарушение на дружеството е квалифицирано като такова по [чл. 75а, ал. 2 от ЗТМТМ](#). Съгласно [чл. 75а, ал. 1 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност](#) чужденец – гражданин на трета държава, който предоставя работна сила или е приет като командирован или изпратен в Република България в рамките на предоставяне на услуги без съответното разрешение или регистрация в Агенцията по заетостта, се наказва с глоба от 500 до 5000 лева. Алинея 2 на същата разпоредба предвижда, че наказанието по ал. 1 се налага и на работодател – физическо лице, за което чужденец предоставя работна сила или е приело законно пребиваващи чужденци – граждани на трети държави, без съответното разрешение или регистрация в Агенцията по заетостта, а на работодател – юридическо лице, се налага имуществена санкция в размер от 2 000 до 20 000 лева, освен ако не подлежи на по-тежко наказание. Правилно и обосновано районният съд е приел, че в случая са налице всички обективни елементи от състава на процесното нарушение. Данните по делото безспорно сочат, че на процесната дата М. И., гражданин на М. е установен да предоставя работна сила без разрешение за работа, респ. без регистрация в Агенцията по заетостта, поради което касационният жалбоподател правилно е бил санкциониран от наказващия орган по реда на [чл. 79, ал. 4 от ЗТМТМ](#).

Ето защо, настоящият касационен състав напълно споделя изводите на районния съд за доказаност на нарушението. Правилно районният съд е изменил и размера на наложената имуществена санкция, като е намалил същия от 3000 лева на 2 000 лева. При определяне размера на наказанието следва да се съобрази разпоредбата на [чл. 27, ал. 2 от ЗАНН](#). В случая нарушението е извършено за първи път, не са събрани данни за финансовото състояние на дружеството - нарушител, поради което имуществената санкция правилно е намалена до предвидения в закона минимум, като по този начин настоящата инстанция намира, че ще се постигнат целите, визирани в [чл. 12 от ЗАНН](#). Деянието не обуславя състав на маловажно нарушение, тъй като се касае за нарушение на просто извършване, от категорията на т.нар. формални нарушения, което се осъществява чрез бездействие, а именно: неподаване на уведомление за нает работник с чуждо гражданство в предвидения от закона срок. Същото се явява довършено със самия факт на неизпълнение на предвидените в специалния закон задължения на субекта на отговорност, без законът да поставя изискване за настъпване на определен противоположен резултат, и трае докато бъде установено или преустановено. В конкретния случай нарушението е застрашило обществените отношения, свързани с трудовата миграция, трудовия пазар, отчетността на наетите служители от трети страни.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и във връзка с чл.63д от ЗАНН, искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 100 лева съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК

във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.06г./.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 1 от АПК, Административен съд София-град, XV касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №4018/ 04.09.2024г. по НАХД № 17781/2023г. на СРС, 134 състав, с което е изменено наказателно постановление /НП/ № 22-2300471/22.11.23г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ С..

ОСЪЖДА „Алтернатива Сървисис България“ ЕООД,[ЕИК], със седалище: [населено място],[жк][жилищен адрес]0, ап.37, представлявано от управителя К. К. П., да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“- С. съдебни разноски по делото в размер на 100 /сто / лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.